

I. odbor: (Presidium. Legislativa všeobecného rázu. Stavebně technická služba.) Přednosta: odborový přednosta JUDr. V. Kazda. Zástupce: odborový přednosta MUDr. H. Fügner. Presidium (oddělení 1. a 2.). Přednosta: odborový přednosta JUDr. V. Kazda. Zástupce: vrchní odborový rada JUDr. J. Říp.

II. odbor: (Bydlení a stavební ruch.) Přednosta: odborový přednosta JUDr. B. Horák. Zástupce: min. rada JUDr. Šmídák.

III. odbor: (Sociální politika. Pracovní právo. Ochrana spotřebitelů.) Přednosta: odborový předn. JUDr. J. Brablec. Zástupce: min. rada JUDr. B. Vomáčka.

Ústřední živnostenský inspektor: min. rada inž. K. Vlček. Zástupce vrch. odb. rada inž. K. Maněna.

IV. odbor: (Sociální pojištění a zaopatření.) Přednosta: min. rada JUDr. V. Hofman. Zástupce: min. rada R. Ernest.

V. odbor: (Péče o zdraví a vývoj národa.) Přednosta: odb. přednosta MUDr. J. Říha.

VI. odbor: (Lékařství, veterinářství a lékárnictví.) Přednosta: odborový přednosta MUDr. H. Fügner. Zástupce: min. rada MUDr. K. Varner.

VII. odbor: (Zdravotnická legislativa a ústavnictví.) Přednosta: min. rada T. Židek. Zástupce: min. rada JUDr. Chaloupka.

Z právní praxe.

Sídlo kupců, obchodních společností a družstev podle vlád. nař. ze 4. listopadu 1938, č. 266 Sb. z. a n.

Mimořádné poměry nastalé po okupaci vedly k tomu, že v § 1 cit. vlád. nař. bylo stanoveno, že obchodní společnosti a družstva mohou si zvoliti za sídlo jen místo, kde jest anebo bude jejich ústřední nebo hlavní správa, anebo kde jest či bude jejich podnik, a to alespoň v převážné své části. Protokolování kupci jednotlivci mohou míti své sídlo jen v místě svého podniku nebo jeho převážné části.

Výjimky může povolit jen ministerstvo obchodu, a pokud jde o akciové společnosti, komanditní společnosti na akcie a společnosti s r. o. ministerstvo vnitra po dohodě s příslušnými ministerstvy.

Příslušným ministerstvem je tu míněno takové, jehož působnosti se činnost tvořící předmět podniku kupce jednotlivce, obchodní společnosti neb družstva dotýká.

Tohoto nařízení bylo třeba, aby bylo docíleno, by sídlo kupce jednotlivce, společnosti neb družstva odpovídalo skutečnosti a nebylo pouze pomyslné.

Nejvyšší soud na př. dříve připouštěl (po našem názoru nesprávně), že sídlo akciové společnosti může býti zvoleno libovolně a že jím nemusí býti místo, kde se vede správa, respektive kde je střed obchodní činnosti (Sb. Vážného č. 8105).

Napříště tedy tak tomu býti nemůže.

Aby bylo umožněno opovídati přeložení sídla kupce jednotlivce, společnosti neb družstva z okupovaného území do tuzemska, stanoví se v § 2 cit. vlád. nař., že v případech, když nelze opovědět tuto přeměnu podle platných předpisů u rejstříkového soudu dosavadního sídla, má býti opověď učiněna u soudu nového sídla.

Tomuto soudu třeba osvědčiti, že byly splněny podmínky o určení sídla podle § 1 vlád. nař. a to potvrzením zemského úřadu; tam kde byla povolena výminka, potvrzením ministerstva obchodu respektive ministerstva vnitra.

Jakmile je to možné, má býti na žádost soudu nového sídla vyznačen zápis přeložení sídla i u rejstříkového soudu sídla dřívějšího.

Účinnost zápisu u rejstříkového soudu nového sídla tím však není podmíněna.

Totéž platí přiměřeně i pro přeměnu odštěpného závodu na závod hlavní.

Na přeložení sídla do místa, kde společnost neb družstvo již svou správu nebo podnik měly, neb kde již jest podnik kupce

jednotlivce, nevztahují se předpisy § 19 zák. č. 44/33 ve znění čl. I vl. nař. z 22. prosince 1934, č. 261 Sb. z. a n., a vl. nař. z 11. prosince 1936, č. 303 Sb. z. a n.

Štěpina.

Aplikace vl. nař. č. 238/35 Sb. z. a n. v řízení knihovním, sporném a exekucním.

Vládní vyhlášky č. 59/1933 a čís. 238/1935 Sb. z. a n., kterými má býti zabráněno národohospodářským škodám způsobeným vymáháním nepřiměřených úroků, má povahu kogentní. Soud musí tedy i z úřadu k zachování předpisů jimi stanovených přihlížeti.

V praxi jest tato zásada téměř všeobecně uznávána, zejména v řízení exekucním. V řízení sporném mívají soudy při vydávání rozsudků pro zmeškání pochybnosti, vzhledem k ustanovení § 396 c. ř. s., avšak neprávem. Soud má pokládati přednesení dostavivší se strany o skutkových okolnostech, ku předmětu právní rozepře se vztahující, sice za pravdivé, ale na základě těchto skutkových okolností rozhodnouti dle zákona, nikoli proti zákonu, i když dostavivší se strana tvrdí, že měla smlouveny úroky a příslušenství vyšší než jak stanoveny jsou cit. vládní vyhláškami.

V řízení knihovním ovšem — de lege lata — nelze než vyhověti žádostem o vklad práva zástavního pro úroky a vedlejší závazky, třeba by převyšovaly výši dovolenou podle cit. vyhlášek, a to z těchto důvodů:

Knihovní soud jest oprávněn zkoumati pouze formální platnost listin a zda žádost vyhovuje § 94 knih. zák., není však oprávněn zkoumati, zda vkladní listiny i s hlediska hmotného práva jsou platné a závazné (Váž. č. 6235). Knihovní soud nesmí také knihovní žádost sám doplňovati (§ 85 knih. zák.). Neúčinnost, resp. neplatnost úmluv stran úroků nutno

uplatňovati v řízení sporném, případně exekucním. Nezáleží tedy na formě knihovního zápisu zástavního práva, neboť při realizaci může věřitel obdržeti jen zákonné úroky a příslušenství, i když nikdo výši úroků a příslušenství neodporuje.

Frydrych.

Jak musí postupovati nearijci, svěřují-li v Sudetském území právní zastoupení advokátům.

K poznámce na str. 75 2. čísla tohoto ročníku dodáváme ještě:

Podle nejnovější praxe vyžaduje se, aby i právnické osoby, které mezi svými zákonnými zástupci (zejména akciové společnosti ve svém představenstvu) mají nearijce, postupovaly stejným způsobem jako nearijci. Sudetští advokáti totiž přijímají zastupování i substituci jenom tehdy, není-li pochybnosti, že jsou všichni arijci. Poněvadž takových právnických osob v oboru průmyslu a obchodu u nás bude patrně poskrovnu, musí se prakticky vždycky žádati o přidělení sudetoněmeckého advokáta. Naproti tomu však vyskytly se případy, že odůvodněným žádostem, aby byl přidělen dle § 10 adv. ř. právě určitý advokát, který do věci jest již zasvěcen, bylo vyhověno, a tím umožněno, aby jako zástupce fungoval advokát zvolený.

Opatrnost při přiznání k dani z obratu u advokátů.

Jak stanoví § 9/1 zák. o dani z obratu, vyměřuje se daň z »úplaty za dodávku nebo za zdanitelný výkon. Úplatou je v š e, co nabyvatel musí vynaložiti, aby nabytí dodaného předmětu nebo výkonu, kromě daně, kterou podle tohoto zákona z této dodávky nebo výkonu jest zapraviti«, tedy kromě daně z obratu a daně přepychové.